דתנן כל הפוסל את התרומה כו' • קשה לר"י דלמריך בפ"ק דשבת (דף יד. ושם) אף הידים הבאות מחמת ספר פוסלות את התרומה משום דר' פרנך דאמר וכו' מאי קאמר אפי' כל מילי כמי דפוסל את התרומה ממטא ידים כדתנן הכא וי"ל דספר נגזרה דאטו יד חבירו לא ור' יוחנן אמר "אחד ידו ואחד יד חבירו באותה היד לפסול אבל לא לטמא, ולפסול אבל לא לטמא תנא היא דתנן* כל הפוסל בתרומה מטמא ידים להיות שניות ויד מטמא חבירתה דברי ר' יהושע וחכ"א ידים שניות הן ואין שני עושה שני (בחולין) מאי לאו שני הוא דלא עביד הא שלישי עביד, דלמא לא שני עביד ולא שלישי, אלא כי הני תנא דתניא יד נגובה מטמא את חבירתה לטמא בקדש אבל לא לתרומה דברי רבי ר' יוסי בר' יהודה אומר אותה יד לפסול אבל לא לטמא: יאוכלין אוכלים נגובין בידים מסואבות כו': *תניא א"ר חנינא בן אנטיגנוס וכי יש נגובה לקדש והלא חיבת הקדש מכשרתן לא צריכא כגון שתחב לו חבירו לתוך פיו או שתחב הוא לעצמו בכוש ובכרכר וביקש לאכול צנון ובצל של חולין עמהן: לקדש גזרו בהו רבנן, לתרומה לא גזרו בהו רבנן: "האונן ומחוסר כפורים כו': מאי טעמא? כיון דעד האידנא הוו אסורי *אצרכינהו רבנן טבילה: מתני' חומר בתרומה שביהודה נאמנין על טהרת יין ושמן כל ימות השנה, ובשעת הגיתות והבדים אף על התרומה, ועברו הגיתות והבדים והביאו לו חבית של יין של תרומה לא יקבלנה ממנו אבל מניחה לגת הבאה *ואם אמר לו "הפרשתי לתוכה רביעית קדש" נאמן, כדי יין וכדי שמן המדומעות

אבל יד חבירו לא

אחד יד חבירו באותה היד לפסול אבל לא לטמא

ולפסול אבל לא לטמא

אותה היד לפסול אבל לא לטמא

שהיד מטמאה חבירתה לקדש אבל לא לתרומה

כל הפוסל בתרומה מטמא ידים

ידים שניות

ואין שני עושה שני

אותה יד

אותה יד לפסול אבל לא לטמא

אבל לא לטמא

אבל לא לתרומה

אבל לא לטמא

אבל לא לטמא

אבל לא לטמא